

*Advokatfirmaet
Tommy V. Christiansen*

Skatteministeriet
Nicolai Eigttveds Gade 28
1402 København K

Att.: Folketingets Skatteudvalg

Dato: 8.2.2013

J.nr.: 85609

Advokat
Torben Bagge
tb@tvc.dk

Sekretær
Jeanette Pedersen
jp@tvc.dk
+45 8734 7433

Aarhus
Søren Frichs Vej 42A
8230 Åbyhøj

Vedrørende forslag til ny skattestruktur (j.nr. 13-0002899)

Skatteministeriet har den 24. januar 2013 sendt et lovforslag om ny klagestruktur på skatteområdet i høring (J.nr. 13-0002899).

Et af hovedelementerne i lovforslaget er, at fysiske personers klagemuligheder reduceres i tilfælde, hvor der opstår en tvist med SKAT. I dag kan fysiske personer klage over SKATs indkomstansættelser til skatteankenævnet og efterfølgende til Landsskatteretten. Såfremt en person ønsker at klage direkte til Landsskatteretten, er dette i dag også muligt.

Den dobbelte klagemulighed indenfor skatteretten har eksisteret i en menneskealder, og har bidraget til at sikre retssikkerheden for landets skatteydere.

Såfremt Skatteministeriets forslag til ny klagestruktur på skatteområdet vedtages, vil fysiske personer, herunder alle de erhvervsdrivende, der driver virksomhed i personligt regi, som udgangspunkt kun kunne klage til skatteankenævnet. Næste stop vil herefter være domstolene. Det følger dog af forslaget, at såkaldte ”principielle sager” skal påklages til Landsskatteretten. Tilsvarende skal sager, der hænger sammen med en sag, der allerede behandles af Landsskatteretten, tillige behandles af Landsskatteretten.

I bemærkningerne til lovforslaget er det uden videre forudsat, at der ingen retssikkerhedsmæssige problemer er forbundet med afskaffelsen af den dobbelte klagemulighed, jf. følgende uddrag fra bemærkningerne:

”Efter regeringens opfattelse tilsiger hverken hensynet til retssikkerheden eller andre særlige hensyn, at denne forskellighed med hensyn til antallet af administrative klageinstanser skal fortsætte.”

Set fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel synes det imidlertid overordentlig betænkeligt at afskaffe den dobbelte klagemulighed for fysiske personer, idet det selvsagt vil forringe efterkontrollen med SKATs afgørelser.

Videre synes det også retssikkerhedsmæssigt dybt betænkeligt, såfremt fysiske personer ikke længere skal have krav på, at deres skattesag skal afgøres af personer, der har en relevant skatteretlig uddannelse, hvilket vil blive konsekvensen, hvis man fratager fysiske personer retskravet på at kunne indbringe deres skattesag for Landsskatteretten.

Faktum er, at medlemmerne i landets skatteankenævn ingen skatteretlig uddannelse har, men udelukkende er politisk valgt. Der er tale om et levn fra gamle dage, hvor skatten blev ansat skønsmæssigt baseret på skønnede privatforbrug – i dag er skattelovgivningen som bekendt noget mere kompleks.

Skatteankenævnene har naturligvis den fordel, at der er en lokal nærhed i forhold til skatteyderen, men dette kan ikke opveje manglende sagkundskab. Hertil kommer, at sager i Landsskatteretten uden problemer kan klares via et telefonisk kontormøde eller et lokalt kontormøde – geografien er reelt intet problem i forhold til sager, der behandles af Landsskatteretten.

Hvis det fastholdes, at klagemulighederne skal reduceres, bør man nedlægge landets skatteankenævn. Fagligt set har de ikke længere en berettigelse; de er en reminiscens fra en tid, hvor skatteansættelsen var baseret på et skøn over hvor mange penge, man havde tjent. Dengang gav det god mening, at det var de lokale bedste-borgere, der skulle foretage dette skøn. I dag er skatteretten gennemreguleret af regler, og i de tilfælde, hvor der er behov for den såkaldte sunde fornuft, opnås dette i dag på glimrende vis ved, at der i disse situationer kan inddrages læge retsmedlemmer i afgørelserne hos Landsskatteretten.

Min kritik ikke er personrettet mod medlemmerne af landets skatteankenævn, da langt hovedparten af disse yder en god indsats, men jeg kan ikke se, hvordan dette lovforslag overhovedet kan harmonere med tilkendegivelserne på Skatteministeriets egen hjemmeside, hvor det bl.a. fremgår: *"Vi tænker retssikkerhed ind i alt, hvad vi laver. Vi behandler alle lige og fair – og det opleves sådan"*. Det er i hvert fald efter min målestok en underlig form for retssikkerhed, at tvister inden for skatteområdet skal afgøres af personer, der ikke har nogen faglig indsigt. Uanset hvor flinke, forstående og imødekommende disse mennesker er, kan det aldrig opveje manglende faglig indsigt. Reelt svarer det til, hvis jeg blev indsat i et kunstudvalg og skulle bedømme, om noget var god kunst – min eneste redning i den situation er, at min mor altid har fortalt mig, at jeg ikke er forpligtet udover mine evner; for de bedømte kunstnere vil det nok være en ringe trøst.

Et andet element i lovforslaget er afskaffelsen af Landsskatterettens eget sekretariat og i stedet indførelse af ét fælles sekretariat for Landsskatteretten og ankenævnene, hvilket ifølge regeringen vil *"bidrage til at styrke retssikkerheden ved at sikre større ensartethed i afgørelserne."*

Det er for mig uforståeligt, at regeringen finder anledning til at ændre på en meget veldrevet og velrenommeret institution, som Landsskatteretten utvivlsomt er. Et sådan forslag synes alene at kunne komme fra personer, der ikke har føling med den "virkelige verden", bifaldet af personer, der har et politisk ønske om, at landets skatteankenævn overlever som "politiske ben".

Ifølge Skatteministeriets egne bemærkninger til forslaget om ny klagestruktur *"skønnes lovforslaget at medføre en besparelse på ca. 20. mio. kr. årligt"*. Denne årlige besparelse synes helt ude af proportioner i forhold til, at der årligt opkræves mere end 800 mia. kr. i skatter og afgifter i Danmark. Dette særligt set i lyset af den meget markante forringelse af retssikkerheden, som en vedtagelse af lovforslaget vil medføre.

Med afsæt i mit daglige virke som leder af skatteprocesafdelingen i Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen, hvor jeg er leder for et team bestående af 14 jurister, der ikke laver andet, end at føre skatte- og afgiftssager, har jeg lavet vedhæftede notat, hvor jeg søger at belyse den retssikkerhed, som i dag er til rådighed for landets skatteydere, når de har en tvist med SKAT, samt belyse de retssikkerhedsmæssige problemer/forringelser, der er forbundet med Skatteministeriets forslag til ny klagestruktur på skatteområdet.

Det er håbet, at medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg nøje vil overveje, om tiden ikke er kommet til at ændre politisk retning, så retssikkerheden ikke fortsat skal underkastes ønsket om snævre økonomiske besparelser. Henset til, at der årligt opkræves mere end 800 mia. kr. i skatter og afgifter, bør hensynet til snævre og relativt set minimale besparelser ikke gå forud for grundlæggende retssikkerhedsmæssige principper.

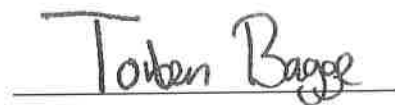
Retssikkerhedsmæssigt er det særligt vigtigt, at der inden for skatteretten er en klagestruktur, der sikrer effektiv kontrol med rigtigheden af SKATs afgørelser. Netop Landsskatteretten er garant for en sådan efterprøvelse, hvorfor alle skatteydere bør have fri adgang til at klage til Landsskatteretten. Det bør videre være sådan, at det altid kan betale sig at modsætte sig SKATs krav. Ingen bør således ende med at skulle betale for meget i SKAT, fordi reglerne om efterkontrol med SKATs afgørelser indrettes på en måde, så det reelt er for besværligt og for dyrt at få ændret SKATs fejlagtige afgørelser. Af samme grund bør det foreliggende udkast til ny klagestruktur forkastes, ligesom reglerne om omkostningsgodtgørelse bør genindføres for selskaber.

Vedlagte indlæg vil blive offentliggjort i Tidsskrift for Skatteret torsdag den 14. ds.

Såfremt min henvendelse giver anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står jeg selvsagt til rådighed. Dette gælder selvsagt tillige, hvis man ønsker en nærmere drøftelse af de synspunkter og faktiske oplysninger, der er indeholdt i vedhæftede indlæg.

Kopi af nærværende skrivelse er samtidigt hermed fremsendt til skatteminister Holger K. Nielsen og til Landsskatterettens konstituerede retspræsident, Bodil Jested-Nielsen.

Med venlig hilsen

Torben Bagge